

ЕНЮ КЮВЛИЕВ
ИЗМАМЕННИЯТ ВЪЛЧО

chitanka.info

Тръгнала веднъж Лиса на лов. Обиколила гората, обиколила полето — нищо не успяла да улови. Към полунощ тя се промъкнала в Габерово. Присламчила се до поповия курник. Но поповите кучета я подушили и безмалко щели да съдерат кожуха ѝ.

Гладна и уморена, на сутринта Кума Лиса тръгнала за дупката си.

„Ще ида да си легна — думала си тя, — та дано като заспя, да забравя глада“.

И за по-пряко Лиса свърнала през крайгорските ливади. Но когато минавала през тях, един скакалец подхвърквал и се блъснал в муцуната ѝ. Лиса се спряла.

— Чакай — казала си тя — да си хапна поне някой и друг скакалец, та да не къркорят червата ми и да ме будят.

И Лиса започнала да лови и да яде скакалци.

В това време откъм гората се задал един стар вълк. Той носел в устата си малко сърненце.

Закапали лигите на Лиса, като видяла сърненцето. Тя изплюла скакалеца, който още не била дояла, и решила как-как да си кусне от сърненцето. Кукнала и се замислила: мислела каква хитрост да скрои на глупавия Вълчо. Но колкото да се напругала, нищо не могла да измисли. Тогава Лиса решила да го удари на просия. Станала и тръгнала да посрещне вълка. Но когато приближила, забелязала, че вълкът е сляп с едното око. Замижала Лиса със същото око и поздравила:

— Помози бог!

— Дал бог добро! — отвърнал вълкът.

— Харен лов си уловил, кумче.

— Харен е, тъкмо за моите стари зъби.

— Ех, кумче — заподмазвала се Лиса, — то зъбите нека са стари: на, и за тях се намира ядиво. Ами очите, очите да гледат хубаво. Аз, като съм млада, защо ли съм? С едно око лов ли да гоня, от ловци и кучета ли да се браня? Ей на — снощи поповите кучета безмалко щяха да съдерат кожуха ми.

— Тъй е, кума, лошо е. И аз на младини загубих окото си. И оттогава колко прекеждия прекарах! Чудя се как оцелях досега.

— А пък чувала съм, кумче — продължила Лиса, — че и за това имало лек.

— Имало ли? — наострил уши вълкът — Каж ми го, кумичке! Обещавам, когато хвана по-дърта плячка, на тебе да я давам.

— Не трябва, кумче. Стига ми това, дете покрай тебе и аз ще се излекувам.

— Тъй ли?

— Тъй, кумче, тъй! Слушай! Чувала съм, от моята баба съм чувала, че ако се срещнат двама слепи с лявото око, могат да се излекуват. Не зная защо само с лявото, но тъй казваше баба — бог да я прости.

— Каж ми, кумичке!

— Много е лесно, кумче. Единият от нас ще тръгне срещу слънцето, а другият ще бае: „Ляво, ляво оченце, изцери се, оченце, отвори се, оченце!“ До девет пъти се бае и ще стане.

И без да дочака какво ще каже вълкът, Лиса рекла:

— Бай, кумчо! — Дигнала глава срещу слънцето и тръгнала.

Вълкът занареждал: „Ляво, ляво оченце, изцери се, оченце, отвори се, оченце!“

А Лиса повървяла, докато преглътнала лигите си, после широко отворила затвореното си око, връцнала се и радостно заподскачала около вълка.

Обезумял от радост глупавият Вълчо. Захвърлил сърненцето.

— Бай, кумичке — рекъл той, дигнал високо глава, опулил единственото си око срещу слънцето и тръгнал.

Лиса баяла, докато вълкът се поотдалечил, сетне грабнала сърненцето и беж в гората.

А вълкът вървял и се ослушвал кога Лиса ще го повика, вървял и се ослушвал, докато се бухнал в един шипков храст. Няколко бодли се забии в здравото му око — безмалко да го извадят.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.